

Ето, всички съ шумъ нацацватъ при хладното поточе... Пиятъ сладка водица, цапатъ съ крилете си, подскачатъ отъ камъче на камъче и пакъ отведнажъ по зеленитѣ клончета. Почватъ отново хубавитѣ пѣсни...

Отъ тамъ нацацатъ на зелената полянка. Миризливи цвѣта се издигатъ около тѣхъ. А и съ сладка храница напълватъ своитѣ стомахчета... Хайде послѣ на друго мѣсто и тамъ весели пѣсни...

Събуди се синигерчето и съньтъ избѣга!... Вижда прѣдъ себе си лютата зима. Вънъ всичко покрито съ снѣгъ. Но гладно се не стои!...

Излиза отъ гнѣздото, хвърква на горѣ и вижда събрани други птичета. Каца при тѣхъ и отъ клонче на клонче намира сухи шушулки и почва да кълве. Но това не храни добръ!...

Ахъ, гдѣ остана сладкия сънь!

✱ Ей, дѣца!

Азъ редовно си чета
„Младина“,
Хубаво списание
За образование
На дѣца,
Съ картинки
Всѣкаквинки.
Колко зная азъ нѣща
Отъ „Младина“!
Салъ кѣи има приказки
И хубави пѣснички
За дѣца,
Съ картинки